



# Rapport

**Datum: 6 april 2007**

**Rapportnummer: 2007/063**

## Klacht

Verzoeker klaagt erover dat twee met name genoemde politieambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland op 7 augustus 2004, op 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 en op 1 november 2004 hebben geweigerd zijn aangifte op te nemen.

## Beoordeling

In 2004 had verzoeker met zijn toenmalige vriendin relatieproblemen. Op enig moment deed de ex-vriendin van verzoeker aangifte jegens verzoeker. Naar aanleiding van deze aangifte werd verzoeker op 2 oktober 2004 aangehouden en enkele malen verhoord. Verzoeker gaf aan dat hij op 7 augustus 2004, in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 en op 1 november 2004 tegenover politieambtenaar B. en politieambtenaar V. had aangegeven dat hij aangifte wilde doen tegen zijn ex-vriendin. Beide politieambtenaren weigerden echter telkens zijn aangifte op te nemen.

Verzoeker diende op 13 december 2005 een klacht in bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. De commissie voor de politiekklachten van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland gaf de korpsbeheerder op 23 februari 2006 het advies om de klacht van verzoeker niet in behandeling te nemen. De korpsbeheerder liet bij beslissing van 8 maart 2006 weten zich met dat advies te kunnen verenigen; volgens de korpsbeheerder had de gedraging waarover verzoeker klaagde langer dan een jaar voor indiening van de klacht plaatsgevonden, waardoor de klacht niet meer in behandeling werd genomen.

Verzoeker was niet tevreden met de beslissing van de korpsbeheerder en wendde zich op 16 maart 2006 tot de Nationale ombudsman met het verzoek een onderzoek in te stellen.

## Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat twee met name genoemde politieambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland op 7 augustus 2004, op 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 en op 1 november 2004 hebben geweigerd zijn aangifte op te nemen.

Verzoeker gaf aan dat hij tijdens de verhoren die plaatsvonden tussen 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 meermalen bij de politieambtenaren B. en V. had aangegeven dat hij aangifte wilde doen. De politieambtenaren B. en V. vertelden verzoeker dat zijn aangifte zou worden opgenomen als hij aan de verhoren zou meewerken, aldus verzoeker.

Daarnaast gaf verzoeker aan dat hij op 1 november 2004 bij politieambtenaar V. opnieuw getracht had aangifte te doen, maar dat zij ook ditmaal had geweigerd om een aangifte op te nemen. Volgens verzoeker weigerde politieambtenaar V. om zijn aangifte op te nemen, omdat alles al op papier stond en er anders verhaal op verhaal tot stand zou komen. Naar aanleiding van de reactie van de korpsbeheerder liet verzoeker in zijn nadere reactie weten dat de datum 7 augustus 2004 niet meer relevant was.

2. De korpsbeheerder liet in zijn reactie weten dat hij de klacht niet gegrond achtte. Hij verwees hierbij naar de door hem bijgevoegde verklaringen van politieambtenaar B. en politieambtenaar V. Gelet op deze verklaringen was het niet aannemelijk dat verzoeker op de genoemde data had aangegeven dat hij aangifte wilde doen, aldus de korpsbeheerder.

3. Politieambtenaar B. verklaarde onder meer dat hij op 7 augustus 2004 op vakantie was. Daarnaast had hij verzoeker in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 tweemaal als verdachte gehoord. Tijdens het verhoor van 2 oktober 2004 verklaarde verzoeker dat hij nooit aangifte tegen zijn ex-vriendin had gedaan. Ook buiten het verhoor had verzoeker nooit aangegeven dat hij aangifte jegens zijn ex-vriendin wilde doen.

4. Politieambtenaar V. rapporteerde ten behoeve van het onderzoek onder meer dat zij op 7 augustus 2004 met vakantie was. Verzoeker kan dus nooit op die dag bij haar zijn geweest om aangifte te doen. Vervolgens verklaarde politieambtenaar V. dat zij verzoeker in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 als verdachte had gehoord. Volgens politieambtenaar V. had verzoeker in die periode nooit aangegeven dat hij aangifte wilde doen. Ten slotte verklaarde politieambtenaar V. dat zij op 4 november 2004 (de Nationale ombudsman vat 4 november 2004 op als een kennelijke vergissing en leest 1 november 2004) verzoeker te woord heeft gestaan en hem een aantal in beslaggenomen goederen heeft teruggegeven. Zij kan zich niet meer herinneren dat verzoeker toen heeft aangegeven dat hij aangifte wilde doen.

5. Uit de processen-verbaal van verhoor van verzoeker van 2 oktober 2004 en 4 oktober 2004 blijkt dat de beide verhoren die met verzoeker plaatsvonden woordelijk zijn weergegeven. Tijdens het verhoor dat op 2 oktober 2004 plaatsvond verklaarde verzoeker het volgende:

"Ik word gestalkt door die mevrouw. Als het haar niet zint dan gooit ze mijn ruiten in. Daar heb ik nooit aangifte van gedaan."

## **Beoordeling**

6. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel is onder meer uitgewerkt in

de artikelen 161 en 163 van het Wetboek van Strafvordering (Sv). Artikel 161 Sv geeft een ieder die kennis draagt van een strafbaar feit de bevoegdheid daarvan aangifte te doen. In artikel 163 Sv is hierop aansluitend geregeld dat opsporingsambtenaren verplicht zijn om een aangifte van een strafbaar feit op te nemen (zie Achtergrond, onder I).

7. De Nationale ombudsman acht in beginsel weinig ruimte aanwezig voor een uitzondering op de verplichting om aangifte op te nemen omdat daarmee aan het Openbaar Ministerie, de voor opsporing verantwoordelijke instantie, de gelegenheid wordt ontnomen te beoordelen of er ter zake strafvervolgning moet worden ingesteld. Een uitzondering kan alleen worden gemaakt in het geval dat al op voorhand, zonder enig verder onderzoek, en zonder de minste twijfel, kan worden vastgesteld dat de gedraging of gebeurtenis die ter kennis van de politie wordt gebracht niet te kwalificeren is al een strafbaar feit.

Bij de beoordeling of de politieambtenaren B. en V. hebben geweigerd de aangifte van verzoeker op te nemen zal op elke datum afzonderlijk worden ingegaan.

*Ten aanzien van het weigeren om een aangifte op te nemen op 7 augustus 2004*

8. In het proces-verbaal van verhoor van verzoeker van 2 oktober 2004 verklaarde verzoeker dat hij nooit aangifte had gedaan tegen zijn ex-vriendin. Daarnaast hebben zowel politieambtenaar B. als politieambtenaar V. verklaard dat zij allebei op 7 augustus 2004 op vakantie waren. Het feit dat verzoeker naar aanleiding van de verklaringen van de beide politieambtenaren liet weten dat de datum 7 augustus 2004 niet relevant is komt de geloofwaardigheid van verzoeker niet ten goede. Het staat dan ook naar het oordeel van de Nationale ombudsman vast dat verzoeker op 7 augustus 2004 niet bij voornoemde politieambtenaren is geweest om aangifte te doen.

De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat dit klachtonderdeel feitelijke grondslag mist.

*Ten aanzien van het weigeren om een aangifte op te nemen in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004*

9. In de zeer gedetailleerde processen-verbaal van verhoor van verzoeker van 2 oktober 2004 en 4 oktober 2004 staat niet te lezen dat verzoeker kenbaar heeft gemaakt dat hij aangifte wilde doen tegen zijn ex-vriendin. Wel staat vermeld dat verzoeker nooit aangifte tegen zijn ex-vriendin heeft gedaan. Gelet op de woordelijke weergave van het verhoor acht de Nationale ombudsman het zeer aannemelijk dat indien verzoeker tijdens de verhoren kenbaar heeft gemaakt dat hij aangifte wilde doen, dit zou zijn opgenomen in de processen-verbaal. Daarbij hebben de beide politieambtenaren B. en V. verklaard dat verzoeker in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 aan hen niet heeft aangegeven dat hij aangifte wilde doen.

Verzoeker heeft naar de mening van de Nationale ombudsman onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij dit wel heeft gedaan.

Gelet op deze omstandigheden is de Nationale ombudsman van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004 aangifte heeft gedaan bij de politieambtenaren B. en V. Ook dit klachtonderdeel mist derhalve feitelijke grondslag.

*Ten aanzien van het weigeren om een aangifte op te nemen op 1 november 2004*

10. Uit het onderzoek is gebleken dat de lezingen van verzoeker en politieambtenaar V. ten aanzien van dit punt tegenover elkaar staan. In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over een klacht als de stellingen van verzoeker lijnrecht tegenover de stellingen van het bestuursorgaan staan. Die situatie doet zich niet voor indien er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden gehecht dan aan de andere stelling.

Vast staat dat verzoeker op 1 november 2004 aan het politiebureau is geweest om een aantal inbeslaggenomen goederen terug te ontvangen. Verzoeker gaf aan dat hij op 1 november 2004 met politieambtenaar V. heeft gesproken en dat hij tegenover haar heeft aangegeven dat hij aangifte wilde doen. Politieambtenaar V. kan zich niet herinneren dat verzoeker dit tijdens hun gesprek kenbaar heeft gemaakt. Ondanks dat verzoeker stellig is in zijn verklaring dat hij wel heeft aangegeven dat hij aangifte wilde doen ziet de Nationale ombudsman gelet op hetgeen hij eerder heeft opgemerkt omtrent de betrouwbaarheid van verzoeker hierin geen aanleiding om meer waarde te hechten aan de verklaring van verzoeker.

Nu zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis moet worden toegekend dan aan de andere stelling, overweegt de Nationale ombudsman dat hij niet kan vaststellen of verzoeker op 1 november 2004 tegenover politieambtenaar V. aangifte heeft willen doen, en of dit vervolgens door politieambtenaar V. is geweigerd.

Om die reden onthoudt de Nationale ombudsman zich in zoverre van een oordeel.

## **Conclusie**

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland mist feitelijke grondslag ten aanzien van:

- het weigeren van het opnemen van een aangifte op 7 augustus 2004;
- het weigeren van het opnemen van een aangifte in de periode van 2 oktober 2004 tot en met 4 oktober 2004.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van het weigeren van het opnemen van een aangifte op 1 november 2004.

## Onderzoek

Op 16 maart 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland een specifieke vraag gesteld.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeker maakte van die gelegenheid gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

### Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

verzoekschrift van 16 maart 2006;

brief van verzoeker van 1 april 2006;

klachtdossier van de politie, met bijlagen, waaronder het advies van de commissie voor de politiekachten van 23 februari 2006 en de reactie van de korpsbeheerder van 8 maart 2006;

brief van de commissie voor de politiekachten van 20 september 2006;

standpunt van de korpsbeheer van 19 december 2006;

kopieën van processen-verbaal van aanhouding en verhoor van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland van 7 februari 2007;

reactie van verzoeker van 7 februari 2007, met bijlagen waaronder een ongedateerde verklaring van een getuige.

## **Bevindingen**

Zie onder Beoordeling.

## **Achtergrond**

### **1. Wetboek van Strafvordering**

Artikel 161

"Ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd daarvan aangifte te doen."

Artikel 163

"(...)

5. Tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in de artikelen 160 en 161, zijn de opsporingsambtenaren, en tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in artikel 162, de daarbij genoemde ambtenaren verplicht

(...)."

2006.05590